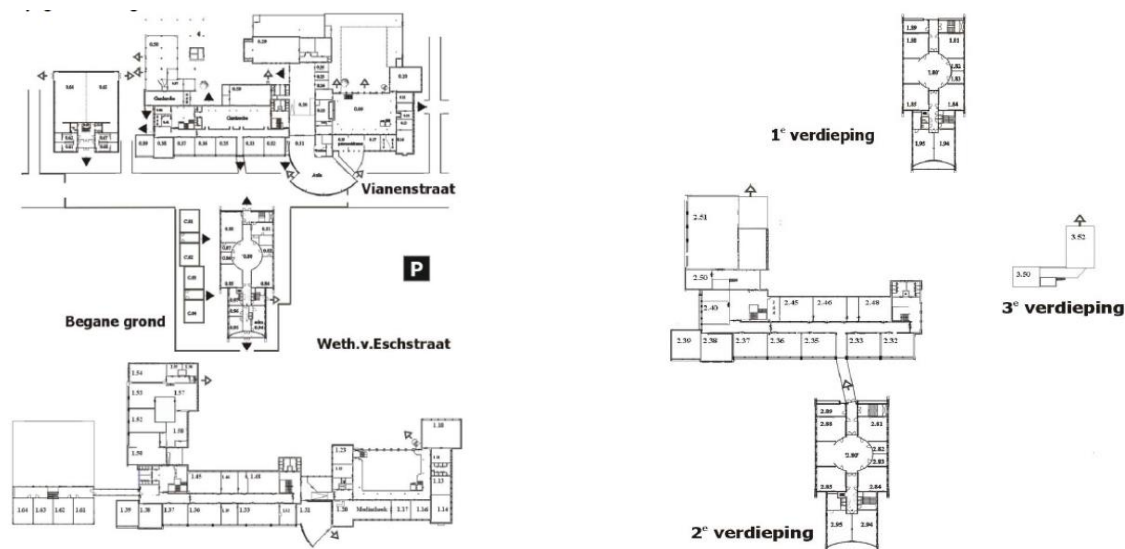

Aflevering 12: Tocht door een gebouw (deel 2): rond 2020

Terwijl de buitenkant van een gebouw het meest beeldbepalend is voor de buitenwereld, is voor de bewoners de binnenkant van de school veel belangrijker. Daar wordt dagelijks gewerkt en geleefd, gezwoegd en ontspannen, gelachen en gehuild. Kortom: dat is de school.

In deze aflevering wordt een tocht door de school rond 2020 beschreven. Het is een vervolg op aflevering 11 die een beschrijving gaf van de school in 1980. Op zoek naar overeenkomsten maar vooral naar verschillen...

Plattegrond Maaslandcollege 2020

De buitenkant van de school anno 2020 is voorzien van kleurige vlaggen. De kleuren verwijzen naar de vier stenen gebouwen, aangeduid met de letters A tot en met D. Opvallend is al dat er aan de buitenkant van de school sprake is van bewegwijzering. Waarschijnlijk noodzakelijk om in het doolhof van gebouwen en lokalen de juist eindbestemming te vinden.

Via een aluminium voordeur ga ik naar binnen. Het halletje is kleiner geworden: de scheidingsdeuren richting hal zijn naar voren verplaatst. Links is het kleine raampje van de conciërgeloge behouden gebleven. Voor de rest is niets hetzelfde gebleven. Ik zie aan mijn linkerhand een raam dat uitzicht verschaft over een grote ruimte met diverse bureaus voorzien van computers. Hier is anno 2020 de administratie van de school gevestigd. Nadat in 2004 de sprong naar de overkant werd gewaagd is de administratie teruggekeerd op de enige plek die het verdient: het hoofdgebouw, dicht bij de hoofdingang.

Nadat ik me toegang heb verschaft tot de hal zie ik aan mijn linkerhand de receptie. Bemenst door een receptioniste / telefoniste (Corine Veld en Angelique Theunissen)

word ik welkom geheten in het Maaslandcollege 2020. De gehele linkerzijde van de entree is in een modern jasje gehesen. In plaats van lokalen vinden we er nu kantoren. Voor afdelingsleiders (vroeger conrectoren). Rechts van de hoofdingang woont niet meer de rector van de school (Ivo Vis heeft een kamer op de eerste verdieping in de hal) maar de enige conrector die de school nog in huis heeft: Bas van Rooijen. Ook het biologielokaal is niet meer. Tegenwoordig is 0.10 een lokaal voor algemeen gebruik.

Hal Maaslandcollege 2020

De grote raampartij aan de rechterzijde is gebleven, alleen voorzien van degelijke aluminium deuren en raamkozijnen. De biologietuin bestaat niet meer. In de binnentuin staan bankjes en is het tegenwoordig mogelijk om in alle (betrekkelijke) rust te verpozen. Waar in de hal voorheen toneel en administratie waren te vinden is nu een groot doek opgehangen van een van de loopbruggen van de school. Achter dit doek zijn werkplekken voor docenten, welke ruim zijn voorzien van computers.

Tegenover de grote raampartij in de hal vind ik nu de personeelskamer. Een trendy, kleurrijke ruimte ter grote van 3 voormalige klaslokalen. Waarbij een deel ook nog is uitgebouwd om extra zitplaatsen te creëren. Dat is ook wel nodig om de 150 personeelsleden te huisvesten. Gebruiken we de ingang links dan treffen we er het volgende aan (de nummers verwijzen naar de nummers op bijgaande afbeelding, getekend door Peter Sansom):

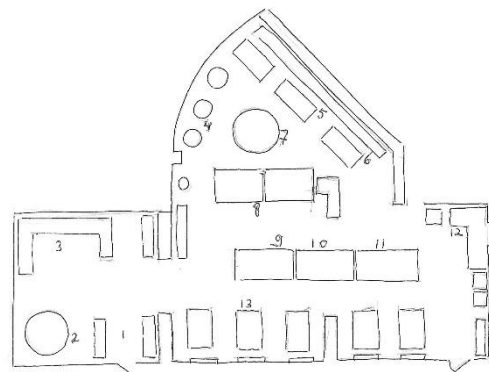
1. In de eerste ruimte (lang nog in gebruik geweest als rokersruimte) zijn aan beide zijden postvakjes voor alle personeelsleden geplaatst.

2. Achter een wand van deze vakjes vinden we een gezelschap penseurs. Denkers die actualiteit en andere wetenswaardigheden met elkaar delen.

3. Tegenover hen, aan de raamzijde, houden de Engellsprekenden of tto-ers hun pauze. Voertaal veelal, inderdaad, Engels. Oudere jongeren, ouderen en jongeren die elkaar vinden in de afdeling waar hun corebusiness ligt.

4. Gaan we naar rechts en meteen linksaf dan komen we bij enkele minder gedefinieerde en minder honkvaste tafelgebruikers. Veelal vrouwen die in de zorg actief zijn. Het hoektafeltje kent wisselende contacten. Ik kan het best de midlife crisis tafel noemen.

5. De meest honkvaste groep is de groep "bankzitters". Nog wel tenminste. Want de door sommigen gebruikte (hier niet genoemde) benaming voor deze plek geeft aan

Plattegrond personeelskamer 2020

dat de meeste mensen die hier lunchen binnen afzienbare tijd de school zullen verlaten om te gaan genieten van hun (wilverdiende?) pensioen. Naar schatting zal in 2025 de gemiddelde leeftijd van de gebruikers van deze zitplaatsen gehalveerd zijn.

6. Het laatste stukje van de zitbank wordt, ocharm, vaak bevolkt door stagiaires. Dikwijls vraag ik mij af wat zij denken wanneer ze hun burens horen beter weten, tieren, klagen, zeuren of lachen. De jongerensoos naast het bejaardenhuis.

7. In het midden van de kwartronde ruimte is een ronde tafel geplaatst. Dé place to be voor het onderwijs ondersteunende personeel. Vooral op momenten dat er geen officiële pauze is (zij hebben vaak afwijkende lunchtijden) zitten hier onze administrateurs, conciërges en systeembeheerders.

8. De hoge verbindingstafel is biologenterrein, vaak de docenten in gezelschap van hun toa's. Niks mis mee.

De lange tafel die vanaf de postvakjes reikt tot de koffieautomaat is opgedeeld in 3 delen.

9. Het eerste stukje enkel en alleen natuur- en scheikunde. De heavy metal boys en soms girls. Serieus, brood in bakje, rustig over vak en voetbal pratend.

10. Het tweede deel is niemandsland, bevolkt door...ja door wie eigenlijk? Ik zou zeggen dat hier wisselende contacten zijn.

11. Deel drie is vooral vrouwvolk met veel sla. Leeftijd 50+, bewust levend, zeker van de zaak. Geen ruzie mee maken zou ik zeggen, want dat overleef je waarschijnlijk niet. Marcel Bouwman zat er nog wel eens tussen...inmiddels met pensioen.

12. Dan bij de koffieautomaat. Inmiddels de vaste hangplek voor die andere Marcel Bouman, de roostermaker. Op afstand observerend. Regelmatig wordt hij aangesproken of aangevlogen. Een man van weinig woorden en veel daden.

13. De tafeltjes langs de halzijde zijn in het middendeel vooral bevolkt door jongeren en oudere jongeren. Twintigers, dertigers en verdwaalde veertigers. Eens per week, op dinsdag, is er zelfs een eetclubje actief. Een van hen, op toerbeurt, zorgt voor een lekkere (koude of warme) hap. De rest van de collega's vaak watertandend en met jaloerse blik achterlatend.

Terug naar de hal. Op de eerste verdieping is vanaf 2018 de leerlingenzorg gehuisvest. In prima eigentijdse ruimten. En verder woont de rector op deze verdieping, in het voormalige lokaal Frans, later een tijd decanenruimte geweest.

Aula 2020

Terug op de begane grond lopen we via de doorgang (met links de garderobe voor personeel – wat een puinhoop- en de toegang tot de keuken) naar wat voorheen de nieuwbouw werd genoemd. Nu gebouw B. Links de aula, de puist. Een mooie, niet altijd optimaal te benutten, ruimte. Rechts het Atrium: een extra ruimte tussen deze doorgang en de oude gymzaal. Hier kunnen leerlingen overblijven. Aan de rechterkant van het Atrium woont de huidige Frans Govers, Gijsje van der Aa.

En de gymzaal ... is de gymzaal niet meer maar een hypermodern Open Leercentrum. Een plaatje, wellicht de meest geslaagde verbouwing van de gehele school.

Benedengymzaal, nu Open Leercentrum

Gebouw B, zoals de toenmalige nieuwbouw nu heet, bestaat nog steeds uit drie verdiepingen. Op de begane grond links de leslokalen, in het midden de garderobe (mét kluisjes) en daarnaast het technieklokaal. Een vak dat met de invoering van de basisvorming hot was en nu een stil bestaan leidt. In de voormalige Nederlandse vleugel hebben we tegenwoordig de brugklasaula. Om de meute leerlingen tijdens pauzes een geschikt onderkomen te verschaffen zijn deze aula en het atrium geschikt gemaakt om over te blijven.

Op de eerste verdieping de binasvakken. Met het in 2006 geopende Eureklab waar leerlingen individueel practica kunnen doen.

En de belangrijkste wijziging hier: de verbouwing van de aula/keuken/bibliotheek tot creahoek. Vier vaklokalen voor beeldende vorming. En een vaklokaal voor een tweede achterhaald vak uit de basisvorming: het vak verzorging (mét keuken).

Op de verdieping daarboven is niet veel veranderd. De plaatsing van de loopbrug is wellicht het belangrijkste wapenfeit. Voor de rest bevolken dezelfde vakken deze verdieping.

Gebouw C (het zogenaamde Gymnasion in de terminologie van voormalig conrector Jos Janssen) is onder andere te bereiken via een loopbrug op de eerste etage. Je komt dan in de nieuwe Nederlandse vleugel van de school. Grenzend aan twee mooie gymzalen. Een bijzonder fris gebouw, geheel in eigen stijl opgetrokken.

Zicht op Maaslandcollege: nieuwe gymzalen. "Gymnasion".

Via een loopbrug op de tweede verdieping is

Loopbrug tussen gebouwen B en D

gebouw D te bereiken. Met 15 vaklokalen, 2 computerpleinen en veel kantoor- en werkruimten. Oorspronkelijk als multifunctioneel gebouw gepland, in de huidige tijd en staat enkel voor onderwijsdoeleinden geschikt. Een tijdlang het kloppende hart van de school (rector en administratie waren er woonachtig). Maar ook nu heeft het verstand overwonnen: beiden zijn terug naar de plaats waar het allemaal in 1955 begon en waar het hart van de school ook moet kloppen!

*Geert Arts
januari 2020*